

The Legend of the Evening Star (2)...

(Urmare din numărul trecut)

Eu, John Gabrian Marinescu, am trăit, am simțit pe pielea mea și am văzut cu ochii mei o situație aproape incredibilă și de un penibil ieșit din comun, sâmbătă, 19 aprilie 2008, ora 11.00 AM, când noi, cei din presa scrisă și vizuală românească din SUA, am fost invitați (printr-un e-mail), de către directoarea ICR-NY, Corina Șuteu, să participăm la o conferință de presă cu reprezentanții cinematografilei românești prezente la New York cu ocazia Festivalului Filmului Românesc de la Lincoln Center "Shining Through a Long Dark Night: Romanian Cinema, Then and Now". Se scria, în e-mail-ul convocator, citez: "o conferință de presă în limba română, la care vor participa regizori, actori, critici de film și alți invitați speciali - care se vor întâlni cu publicul american - printre care Dan Pița, Elisabeta Bostan, Iosif Demian, Ruxandra Zenide, Tudor Giurgiu, Florin Mihăilescu, Gabor Terko, Dan Nuțu, Manuela Cernat, Alex. Leo Șerban, Mihail Chirilov", am încheiat citatul. După numele listate de către directoarea Corina Șuteu în e-mail-ul transmis, se anunța o conferință de presă de înaltă ținută profesională, la care eu și colegii mei din presa românească din SUA obișnuim să participăm. Cum "Cei patru evangheliști erau trei, Luca și Matei", în acea zi de aprilie, cei mulți din presa românească din SUA nu s-au prezentat (cu excepția subsemnatului), asta după ce am așteptat mai bine de o oră și jumătate de în fața intrării Bibliotecii Române, pardon, în fața intrării Institutului Cultural Român (venisem cu o jumătate de oră mai înainte, pentru a-mi instala echipamentul profesionist de filmare, așa procedez de fiecare dată). Cu puțin înainte de ora 11 AM, și-a făcut apariția directoarea Corina Șuteu, care, în mare grabă, a descuiat ușa Institutului Cultural Român și, pe un ton ușor surprins, m-a întrebat dacă am venit pentru conferința de presă, intrând pe ușă fără să mă invite să o urmez, deși mai erau numai câteva minute până la începerea conferinței de presă. Pur și simplu, mi-a trântit ușa în față, ca unui neavenit.

Ce a urmat a fost un adevărat spectacol de circ. De ce? Pentru că, în afară de subsemnatul, nu a mai venit niciun alt membru al presei românești din SUA, deși începuseră să-și facă apariția "invitații speciali". Ei urmau să se întâlnească cu ziaristii români din SUA, fiind pregătiți să dea chiar și interviuri. Astfel, directoarea Corina Șuteu, într-o manieră neprofesionistă, pur și simplu mă împingea să întâmpin invitații, fără să mă prezinte cine sunt. Pe deasupra, repeta, ca o jucărie stricată, că totul a fost pus la cale pentru subsemnatul (John Gabrian Marinescu) reprezentând "Romanian Independent Media Production of America") și pentru Grigore Culiian, reprezentantul ziarului "New York Magazin"!

Adică din mulțimea reprezentanților presei românești din SUA, care la întâlnirile cu președintele României sau cu alți înalți oficiali români vin în număr de 15-20, la conferința cu marii regizori români aflați la New York, numărul lor se reducea doar la John Gabrian Marinescu și Grigore Culiian!

Menționez că mă aflu în America, în orașul New York, de 30 de ani. În tinerețe, am fost unul dintre candidații la examenul de admitere la Institutul de Teatru, secția Operatorie de film. Cunoșteam doar nume de regizori români de film, dar nu și pe domniile lor personal. Numele regizorilor invitați îmi erau cunoscute și de aceea am răspuns invitației directoarei Corina Șuteu, altfel nici eu nu m-aș fi prezentat la conferința de presă. De ce? Datorita "stilului" negativ al d-nei Corina Șuteu și al modului neplăcut și respingător în care se comportă. Cu toate acestea, am încercat să fac în așa fel încât lucrurile să se desfășoare normal. Astfel, conform obiceiului, ținând cartea de vizită în mâna stângă și cu cea dreaptă întinsă, m-am prezentat primului interlocutor, care s-a întâmplat să fie marele regizor român Dan Pița. Neștiind cu cine vorbește (directoarea Corina Șuteu nu m-a prezentat, deși îmi repeta că totul a fost special pregătit pentru subsemnatul și Grigore Culiian!), regizorul Dan Pița s-a uitat (ignorant) la mine, lăsându-mă să stau cu mâna întinsă și comportându-se nu ca un adevărat om de artă (civilizat), ci precum un om de stradă, care doar nu m-a înjurat și scuipat. Probabil că se credea și aici, în America, "marele" regizor adulat de mulțimea spectatorilor din țară. Poate că în România a făcut mare succes în vremea comunismului, dar, în 19 aprilie 2008, "marele" regizor român Dan Pița se afla pe pământ american, în incinta Institutului Cultural Român, care este găzduit în clădirea Consulatului General al României la New York, nu în România. Cel care încerca să se prezinte, subsemnatul John Gabrian Marinescu, în urmă cu 25 de ani, aici, în America, o țară minunată, primitoare și țara mea adoptivă, începea să facă succes profesional la scară națională americană și, mai târziu, la scară internațională. Mi-am făcut cinste și mie, prin succesele profesionale obținute, apoi am făcut cinste României, țara mea nativă, și Americii, țara mea adoptivă. În anul 1997, am fost plăcut surprins când am aflat că, în cunoscutul ziar românesc "România Liberă", marți, 1 iulie 1997, a apărut un articol intitulat: "NEW YORK/ SUCCES DEOSEBIT AL CREATORULUI AMERICAN DE ORIGINE ROMÂNĂ JOHN GABRIAN MARINESCU", pe care voi reproduce textual mai jos (o copie se află la redacția ziarului "New York Magazin"). Citez:

"Recent, a avut loc, la marea sală de expoziții "Javits Convention Center" din New York, o mare expoziție internațională de design pentru textile și decorații interioare, sub genericul Surtex '97. Un pavilion special a fost dedicat creațiilor cu totul deosebite ale designerului, artistului și inginerului american de origine română J.G. Marinescu, considerat unul din cei mai importanți experți mondiali în domeniul designului. Pe coperta principală a impresionantului catalog al expoziției au fost tipărite câteva dintre creațiile cele mai recente ale maestrului româno-american, creații folosite de un mare număr de fabrici din Franța, Anglia, Italia, Germania, România, Turcia și alte țări. Pavilionul domnului J.G. Marinescu a fost unul dintre cele mai vizitate din întreaga expoziție și presa mondială de specialitate, între care cunoscuta publicație "Interior" din Marea Britanie, i-a solicitat contribuții. Experții din New York au dat o înaltă apreciere stilului de mare inspirație al maestrului româno-american, în care combină, de o manieră genială, desenul geometric, conceptele abstracte cu clasicul floral. Deosebit de originală, este apreciată armonia dintre culoare, stil și material, unde J.G. Marinescu este considerat un important creator de metodă. Este de reamintit că J.G. Marinescu a fost numit recent profesor la "Fashion Institute of Technology" din New York, una dintre cele mai renumite școli din lume în domeniul designului." (V. Nic.)

Și alte ziare din România au scris despre succesul profesional pe care continui să-l mai am și astăzi, dar articolul de mai sus, scris de către un vorbitor de limba română și bun cunoscător al industriei textile internaționale, a exprimat în câteva propoziții realitatea complexă a aceluia moment. Atât presa americană cât și cea internațională, plus revistele și magazinele de specialitate, au scris nenumărate articole despre prodigioasa activitate desfășurată de-a lungul celor 30 de ani, aici, în America, în domeniului creației pentru industria textilă americană și internațională, însă, pentru mine, cele câteva propoziții scrise de ziaristul român care semnează "V. Nic.", egalează sau chiar depășește ce s-a scris atât înainte de apariția articolului cât și după.

Revenind la situația penibilă întâmplată pe 19 aprilie 2008, am reprodus textual articolul din "România Liberă" pentru a se înțelege cu exactitate și a se afla cui i-a refuzat regizorul Dan Pița răspunsul la întinderea acelei mâini frățești și prietenești la numita conferință. Sau cui i-a dat regizorul Iosif Demian un petec de hârtie rupt, pe care și-a scris adresa de e-mail (în loc de o carte de vizită, cum ar fi trebuit să aibă), prezentându-se fotograf de profesie, nu regizor, după ce primise de la subsemnatul cărți de vizită care mă reprezentau. Să aflu regizorii Dan Pița și Iosif Demian de cine au încercat să-și bată joc atunci când - într-un fel de "mișto" golănesc de mahala, tipic românesc - și-au zis că m-au "prins la mijloc" și s-au comportat nu ca oameni de artă, ci ca golani de stradă! Filmam o realitate destul de neplăcută și posed filmul-documentar documentar, pe care îl voi publica pe mai multe canale de televiziune din România și din alte țări europene, în cursul acestei veri, film la care nu va mai fi nevoie de niciun comentariu, deoarece pelicula va vorbi singură.

Continuare în pagina 17

AVOCAT

ADRIANA TRANDAFIRESCU, Esq.

Integritate și umanitate

Adriana Trandafirescu Law Offices, P.C.

Empire State Building
350 Fifth Avenue - Suite # 4400
New York, New York 10118

212.967.9998

Fax: 212.967.9997

immigrantlaw@verizon.net

Un "institut" inutil: ICR - New York!

Regizorii români Dan Pița și Iosif Demian nu știau că au încercat să-și bată joc, în mod golănesc, de primul român-american căruia i-a fost publicată o carte pe piața americană și în lume, de către marea publicație de lucrări de artă "Schiffer Publishing Ltd.", despre cultura populară a portului național românesc, în 2003, carte intitulată "EASTERN EUROPEAN FOLK DESIGN" și care se vinde la scară internațională și cu mare succes și azi, subsemnatul devenind, astfel, încă un ambasador al Țării Românești în lume.

Am descris această istorie adevărată și foarte neplăcută în continuarea (dar și în contextul) articolului despre frumosul eveniment cu spectacolul teatral coregrafic Luceafărul/The Legend of The Evening Star, care a avut loc în serile de 13 și 14 iunie 2008 pe o scenă de teatru din New York datorită mai multor motive bine întemeiate. Este adevărat că evenimentul nu a avut loc pe o scenă de teatru renumit de pe legendarul Broadway din New York, dar a văzut lumina rampei într-un teatru din New York și spectacolul a avut un foarte mare succes. Curând, însă, cu multă muncă și perseverență, Luceafărul/The Legend of The Evening Star va ajunge și pe legendarul Broadway. Așa cum am menționat în articolul de săptămâna trecută, spectacolul a fost realizat cu forțe (și costuri) proprii, în colaborare cu actori, dansatori, regizori, tehnicieni, administrație, filmări, producție teatru, producție film cu americani de origine română și cu americani nativi. Deși, conform ultimelor hotărâri și reglementări ale Guvernului României (vezi prezentarea d-lui Mihai Gheorghiu, secretar de stat în MAE și coordonatorul Departamentului pentru Relațiile cu Românii de Pretutindeni la conferința din 23 februarie 2008 de la Ambasada României din Washington) ni se spune că se acordă ajutoare de tot felul și fonduri bănești pentru acțiuni culturale și de promovare a valorilor românești în SUA, până acum, noi, cei din Comunitatea Româno-Americană, care activăm intens la realizarea unor acțiuni culturale românești, nu am văzut niciun cent! În afară de faptul că Institutul Cultural Român New York, prin directoarea Corina Șuteu, a cheltuit sume foarte mari de bani pentru promovarea mai multor filme românești proiectate la New York, nu s-a făcut mai nimic pentru a se schimba imaginea României, în sens pozitiv, în America. Cu ce? Cu filme făcute în timpul comunismului de regizorul Dan Pița? Am multe exemple, fotografii, când sala de proiecție "Walter Reade Theater" a fost aproape goală pe timpul proiecțiilor filmelor românești, dar banii s-au cheltuit. Comparativ cu spectacolul Luceafărul/The Legend of The Evening Star, care s-a jucat două seri la rând cu sala arhiplină și oficialitățile române nu au dat un cent, filmele românești proiectate la Lincoln Center, în costisitoarea sală "Walter Reade Theater", nu au avut spectatori care să justifice cheltuiala, întrebarea mea fiind: în ce buzunare largi or fi intrat aceste imense sume de bani? În curând, prin insistență, voi găsi și răspunsul la această întrebare.

Directoarea Corina Șuteu, nu putea "să coboare" de la renumita sală de cinema "Walter Reade Theater" - unde au fost proiectate filme românești de relicvă și unul sau două mai noi - la sala de teatru "The Marjorie S. Deane Little Theater", unde se juca, cu mare succes, poemul "Luceafărul" al marelui nostru poet național Mihai Eminescu și unde sala a fost neîncăpătoare. Și când te gândești că ambele săli de teatru sunt despărțite de 2-3 străzi. La spectacolul cu "Luceafărul" a fost însă prezent consulul general al României la New York, domnul Pietro Lucian Pavoni, împreună cu soția, care, se pare, acordă mai mult sprijin unor astfel de evenimente decât directoarea Corina Șuteu, căreia îi revine această responsabilitate. Este adevărat că sprijinul consulului general a fost doar prin prezență, dar este important și acest lucru pentru Comunitatea Româno-Americană. Prezența consulului general nu o consider întâmplătoare, deoarece, pe 4 mai, cu ocazia Festivalului "Ziua României" (organizat de ziarul "Ziua USA"), care a avut loc pe Broadway, domnul consul Pavoni, aflat pe scenă împreună cu ambasadorul României la Washington, domnul Adrian Vierțiță, s-a adresat românilor participanți la festival, spunând că Guvernul României și Consulatul General al României la New York sunt de partea noastră, a românilor americani. Spusele Domniei Sale au fost filmate și constituie deja un document. De asemenea, în 20 aprilie 2008, la Columbia University, cu ocazia conferinței studenților români intitulată "The Long Road Back", d-l consul general afirma că la New York funcționează, fiecare separat, trei organizații guvernamentale: Consulatul General din New York (condus de către consulul Pietro Lucian Pavoni), Misiunea Permanentă ONU din New York (condusă de noul ambasador Simona Mirela Miculescu, fost atașat de presă pe lângă Ambasada României din Washington în mandatul de ambasador al domnului Mircea Dan Geoană) și Institutul Cultural Român (condus de doamna Corina Șuteu). Dacă consulul general conduce cu succes și profesionalism Consulatul, iar noul ambasador al României la ONU, doamna Simona Mirela Miculescu, va reprezenta România și interesele ei, nu același lucru putem spune despre directoarea Corina Șuteu, care, până acum, nu a făcut altceva decât să aducă vrajbă în comunitatea de români americani și să-i îndepărteze din nou de activitățile culturale organizate de ICR-NY, așa cum se întâmpla pe vremea comunismului.

Imaginea României, în sens pozitiv, aici, în America, am schimbat-o noi, românii care trăim de decenii pe pământ american, ne-am integrat bine în societatea americană și am înregistrat succese profesionale, făcând cinste atât României, țara noastră de origine, cât și SUA, țara de adopție. Experiența căpătată aici, de-a lungul deceniilor, ne îndreptățește în primul rând pe noi să schimbăm imaginea României în bine. Am făcut-o și o vom face în continuare, din patriotism și din dragoste pentru țara în care ne-am născut. Nu funcționarii români - veniți de puțin timp în America și fără experiența de viață de aici -

pot schimba imaginea României într-o țară ca SUA. Directoarea Corina Șuteu nu face cinste românilor din New York și nici nu mai poate schimba imaginea României în bine, atâta vreme cât nu are habar despre viața în America (decât, probabil, din cărți). D-na Corina Șuteu a moștenit comportamentul negativ și necuviincios al unei alte foste neavenite directoare a ICR-NY, pe nume Sanda Vișan, care, în cele din urmă, a fost schimbată. Vom strânge semnături, de la toți românii americani, ca directoarea Corina Șuteu să fie rechemată în țară. Dacă la alegerile prezidențiale din 2004, noi, românii din America, prin validarea voturilor noastre, am contat mult pe alegerea unui nou președinte al României, Guvernul României va trebui să țină cont de noi și de data aceasta, când vom cere insistent să fie înlocuită directoarea Corina Șuteu. Poate, cu un român din Comunitatea Româno-Americană, licențiat, care a trăit în America și cu dragoste de neam și de România. Cer ca activitatea "specială" a Institutul Cultural Român din New York să fie transferată Ambasadei României din Washington (sau chiar Consulatului General din New York), iar rolul așa zisului Institut Cultural Român să se rezume la "Biblioteca", unde ar trebui lărgit spațiul amenajat expunerii cărților sau al materialelor culturale de dătină, astfel încât noi, cei departe de România, să păstrăm mereu legătura cu Patria-Mamă, cu tradițiile și obiceiurile românești. În zilele noastre, este necesară o schimbare și în relațiile dintre noi, cei din Comunitatea Româno-Americană, și oficialitățile diplomatice acreditate aici, reprezentante ale Guvernului României, dar și ale noastre. De asemenea, viața de fiecare zi din comunitatea noastră trebuie readaptată la noile condiții de existență și conviețuire. Comunitatea Româno-Americană s-a mărit considerabil și, curând, vom deveni o comunitate mai largă și de luat în seamă de Guvernul American. Vreme îndelungată (30-40 ani), în America, adevărații intelectuali din comunitatea noastră nu au fost prezenți la activitățile comunitare, deoarece au existat români cu o pregătire educațională precară (unii nici nu știau să scrie în limba română, ca să nu mai vorbim de limba engleză), care au preluat funcțiile de conducere ale unor fundații și organizații culturale comunitare înființate cu sute de ani în urmă. Un exemplu elocvent este SOCIETATEA "DORUL" (înființată acum mai bine de 100 de ani de către primii români emigranți veniți în SUA), care a funcționat cu succes 70 de ani, cât a fost condusă de oameni capabili, timp în care s-au strâns sume considerabile de bani, cu care sau cumpărat locuri de veci la cimetirul "Cipres Hill" din Queens, unde erau înmormântați cei care dispăreau din viață și nu aveau rude apropiate în America. Într-o perioadă, dintr-o "scăpare", au apărut la conducerea Societății "Dorul" indivizi cu patru clase primare sau alții care se exprimau foarte greu în limba română. Nici nu știau să scrie, iar unul dintre ei, pur și simplu, schimonosea cuvintele. Astfel, cuvântul "desen" devenea "desemn". Ceva mai târziu, însă, individul a ajuns să se autointituleze jurnalist, încurajat fiind de alți indivizi, cu o educație precară, cărora le făcea tot felul de favoruri și servicii gratuite (precum transporturi cu mașina personală) sau se folosea de un aparat de filmat pentru amatori, filmând în diverse locuri unde se adunau românii, după care casetele filmate ajungeau la diverse emisiuni televizate, în limba română, și ele, la rândul lor, slab realizate profesional, deoarece respectivii realizatori aveau alte profesii. În urmă cu 15-18 ani, Societatea "Dorul" avea în contul bancar cca. \$70.000, sumă care s-a redus drastic după ce indivizii de la conducerea societății (cei cu patru clase primare) au învățat escrocherii bancare, însușindu-și banii societății, până au dus-o la faliment. Am menționat acest aspect negativ în articolul care se referea de fapt succesul poemului eminescian "Luceafărul" deoarece acei indivizi cu pregătire precară au început să fie eliminați și să apară adevăratele valori intelectuale ale românilor din comunitatea noastră, precum traducătorul (dublu licențiat) Adrian George Săhlean, pianistul și compozitorul Ion Ionescu, balerina Raluca Georgiana și mulți alții, pe care nu i-am menționat aici, dar despre care se poate spune, pe bună dreptate, că fac cinste țării din care au emigrat și contribuie permanent la schimbarea în bine a imaginii României în America. Așteptăm acum ca Guvernul României să-și îndeplinească promisiunile făcute (prin gura secretarului de stat în MAE, domnul Mihai Gheorghiu) în 23 februarie 2008 la conferința de la Ambasada României din Washington.

John Gabriel - Marinescu,

Președinte Romanian Independent Media Production of America, New York.
Telefoane: (718) 433-1633; (212) 300-6765; E-mail: ioan_gabrian@earthlink.net
New York, 20 Iunie 2008

DR. ILIANA COBELETA

Tratamente cu acupunctură și plante medicinale chinezești la Woodside Medical Diagnostic din Queens (50-11 Queens Boulevard, Woodside, NY)
Telefon: (347) 924-2269

●Tratăm dureri de cap, coloană cervicală și lombară, umeri, genunchi, cot, mâini●Sciatică●Răceli●Tuse acută sau cronică
●Probleme ginecologice●Menopauză●Insomnie●Anxietate
●Depresie●Constipație●Astmă●Rinită●Sinuzită●Obezitate
●Adicție la fumat și multe altele. Sunați pentru programare.
Vizitați cabinetul unui medic care vorbește românește și poate înțelege mult mai ușor problemele Dumneavoastră de sănătate!
Program: Luni - Sâmbătă între 10 A.M. și 8 P.M.

